

Ευχαριστείς το Θεό;(Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



«Όταν λοιπόν ερχόμαστε για προσευχή, πρώτα ας ευχαριστούμε το Θεό υπέρ της οικουμένης και των κοινών αγαθών».

Γιατί, αν και οι ευεργεσίες του Θεού είναι κοινές, αλλά κι εσύ σώθηκες με την κοινή ευεργεσία. Ωστε και για τη δική σου σωτηρία οφείλεις κοινή χάρη, και για την κοινή σωτηρία θα ενεργούσες σωστά αν εξέφραζες προς το Θεό μια όλως ιδιαίτερη ευχαριστία. Καθ' όσον τον ήλιο τον άναψε όχι μόνο για σένα, αλλά και για όλους τους ανθρώπους, αλλά όμως μέσα στο επί μέρους έχεις το όλο. Γιατί έγινε τόσο μεγάλος για το κοινό. Και βλέπεις εσύ μόνος τόσο, όσο είδαν όλοι οι άνθρωποι.

Επομένως οφείλεις τόση ευχαριστία, όση όλοι οι άνθρωποι, και πρέπει να

ευχαριστείς το Θεό και για τα κοινά αγαθά, και για την αρετή των άλλων. Καθ' όσον πολλά καλά τα δεχόμαστε εξ' αίτιας των άλλων.

Και πράγματι, αν βρίσκονταν στα Σόδομα δέκα μόνο δίκαιοι, δεν θα πάθαιναν εκείνα που έπαθαν. Ωστε πρέπει να ευχαριστούμε το Θεό και για την παρρησία των άλλων. Καθ' όσον ο νόμος αυτός είναι αρχαίος, φυτεμένος στην Εκκλησία απ' την αρχή.

Έτσι και ο Παύλος ευχαριστεί το Θεό υπέρ των Ρωμαίων, υπέρ των Κορινθίων, υπέρ όλης της οικουμένης...».

(Απ' την Β' Ομιλία του «ΕΙΣ ΤΗΝ Β' ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ»)

«Αγρυπνώντας σε αυτήν με ευχαριστία». Αυτό λοιπόν, λέγει, ας είναι το έργο σας, να ευχαριστείτε στις προσευχές σας, και για τα φανερά και για τα κρυφά, και για τις ευεργεσίες που μας κάνει με τη θέλησή μας και χωρίς τη θέλησή μας, και για τη Βασιλεία των Ουρανών και για τη γέεννα του πυρός, και για τις θλίψεις και για τις ανέσεις μας. Γιατί έτσι είναι η συνήθεια στους Αγίους να προσεύχονται και για τις κοινές ευεργεσίες να ευχαριστούν.

Γνωρίζω εγώ κάποιον άγιο άνδρα που προσεύχεται με αυτόν τον τρόπο. Τίποτα δεν έλεγε πριν από τα λόγια αυτά, άλλ' ότι,

Σ' ευχαριστούμε για όλες τις ευεργεσίες Σου που απ' την πρώτη ημέρα μέχρι σήμερα έγιναν σε μας τους ανθρώπους.

Για όσες γνωρίζουμε και όσες δεν γνωρίζουμε,

για τις φανερές και για τις κρυφές,

γι' αυτές που έγιναν με έργο,

γι' αυτές που έγιναν με λόγο,

γι' αυτές που έγιναν εκούσια,

γι' αυτές που έγιναν ακούσια,

για όλες που έχουν γίνει σε μας τους ανάξιους.

Για τις θλίψεις,

για τις ανέσεις,

για τη γέεννα του πυρός,

για την κόλαση,

για τη Βασιλεία των Ουρανών.

Σε παρακαλούμε να φυλάξεις τη ψυχή μας αγία, με καθαρή συνείδηση, με τέλος άξιο της φιλανθρωπίας Σου.

Εσύ που μας αγάπησες, ώστε να παραδώσεις για χάρη μας το μονογενή Υιό σου, αξίωσε μας να γίνουμε άξιοι της αγάπης Σου.

Δώσε σοφία στο λόγο σου και στο φόβο σου.

Χριστέ, που είσαι μονογενής, βάλε μέσα μας τη δύναμή Σου.

Εσύ που έδωσες για χάρη μας το μονογενή Υιό σου, και εξαπέστειλες το Πνεύμα Σου το Άγιο για την άφεση των αμαρτιών μας, εάν με τη θέλησή μας ή χωρίς τη θέλησή μας κάναμε κάποια αμαρτία, συγχώρησε την και μη τη λογαριάσεις.

Θυμήσου όλους που επικαλούνται το όνομά Σου αληθινά.

Θυμήσου όλους που θέλουν το καλό μας ή και το κακό μας, γιατί όλοι είμαστε άνθρωποι.

Έπειτα προσθέτοντας την προσευχή των πιστών, σταματούσε εδώ, αφού σαν επίλογο και σύνδεσμο έδινε την ευχή του για όλους.

Γιατί ο Θεός μας δίνει πολλές ευεργεσίες και χωρίς τη θέλησή μας, πολλές φορές και χωρίς να γνωρίζουμε, που είναι και οι μεγαλύτερες. Κι όταν λοιπόν προσευχόμαστε γι' αυτά που δεν πρέπει κι Αυτός κάνει τα αντίθετα, είναι φανερό ότι και χωρίς να το γνωρίζουμε μας ευεργετεί».

(Αγ. Ιωαν. Χρυσοστόμου, από την 1' ομιλία του «Προς Κολασσαείς»)

Επιμέλεια κειμένου.Μ.Χ-Α.Χ

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com